



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **Agrospol Velká Bystřice s.r.o.**
sídlem Svěsedlická 740, Velká Bystřice
zastoupen Mgr. et Mgr. Bc. Janem Holasem, advokátem
sídlem Aloise Krále 2640/10, Prostějov

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2025, č. j. MZE-5219/2025-18111, sp. zn. MZE-75956/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský rozhodnutím ze dne 23. 9. 2024, č. j. UKZUZ 159159/2024, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 79g odst. 1 písm. o) zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o rostlinolékařské péči“). Přestupku se žalobce dopustil tím, že při aplikaci přípravků na ochranu rostlin v porostu ječmene jarního došlo k zasažení rostlin na sousedním pozemku. Žalobce tak porušil povinnost dle § 49 odst. 1 písm. b) zákona o rostlinolékařské péči, podle něhož při aplikaci přípravku nesmí být zasaženy rostliny a plochy mimo cílovou plochu, na níž se provádí aplikace. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 14 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 2 500 Kč. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

2. Žalobce namítá, že neměl možnost přezkoumat, zda správní orgán postupoval v souladu se všemi předpisy, které jsou pro něj závazné. Správní orgány odkazují na to, že pravidla odběru vzorků a nakládání s nimi jsou popsána mj. v metodickém postupu. Tento metodický postup však není součástí spisu a není subjektům mimo veřejnou správu dostupný. Žalobci byl znám pouze obsah Metodického postupu č. SPOR/1/2010, který byl zrušen v roce 2023 (čili ve stejný rok, kdy proběhla kontrola), a jehož standardy v nynější věci nebyly dodrženy. Úřední osoby dle žalobce velice často postupovaly v rozporu s tímto metodickým postupem, což bylo důvodem zrušení některých rozhodnutí v minulosti (žalobce přikládá usnesení č. j. UKZUZ 006856/2015 ze dne 22. 1. 2015). Pokud tedy dle žalovaného úřední osoby mají svoji odbornost a mají nastavena pravidla pro odběr vzorků a nakládání s nimi a tato dodržují, jedná se o pouhé tvrzení, které pro uložení pokuty za přestupek nestačí, a které v důsledku vyprazdňuje odvolací a soudní přezkum. Napadené rozhodnutí je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. Žalobce přitom nežádá „audit“ metodického postupu. Je však třeba, aby ze spisového materiálu bylo možné zjistit, jak úřední osoby postupovaly, a následně jejich postup posoudit z hlediska závazných pravidel, mj. i z hlediska metodického postupu.
3. Žalovaný dle žalobce argumentuje pouze tvrzeními o tom, jak měl odběr vzorků proběhnout, aniž by tato svá tvrzení opíral o jakékoli důkazy ve spise. Jako příklad může posloužit tvrzení žalovaného o tom, že jednorázové rukavice znamenají, že byly použity jednorázově. Jednorázové rukavice lze totiž používat i opakovaně. Stejně tak nemůže obstát závěr žalovaného, že došlo k očištění nůžek, když není ani v napadeném rozhodnutí uvedeno, jakým způsobem očištění proběhlo.
4. I kdyby se prokázalo, že látky zjištěné na sousedním pozemku mají původ v aplikaci ze strany žalobce, nelze opomenout možnost odparu. Žalovaný sice uvádí, že odpar je vyloučen, ale neuvádí, jak dospěl z „nepravděpodobnosti“ (uvedené v prvostupňovém rozhodnutí) k „nemožnosti“ a o co svůj závěr opírá. V případě odparu látek a jejich přenosu na sousední pozemek by dle žalobce nebyla naplněna skutková podstata přestupku. Podle § 49 odst. 1 písm. b) zákona o rostlinolékařské péči *při aplikaci přípravků nesmí být zasaženy rostliny a plochy mimo cílovou plochu, na níž se provádí aplikace*. Pokud by došlo k přenosu látek odparem s určitým časovým odstupem, nejednalo by se dle žalobce o zásah *při aplikaci*.

16/2025

5. Správní orgán prvního stupně dle žalobce vycházel z podkladů, které nebyly v úředním jazyce a nebyly součástí spisu, ani nebyly ve jako podklady pro vydání rozhodnutí označeny. Tím došlo k zatížení řízení vadou, která má za následek nezákonné rozhodnutí. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud obě správní rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

6. Dle žalovaného je v protokolu o kontrole způsob odběru vzorků řádně zdokumentován a byl proveden v souladu s metodickým pokynem, který upravuje postup při šetření podnětu na zasažení necílové plochy v souvislosti s aplikací přípravků na ochranu rostlin, který byl platný v den odběru vzorků. Zpochybňování výsledků analýz odebraných vzorků v souvislosti s používáním jednorázových rukavic a pomůcek k odběru vzorků není ze strany žalobce založeno na žádných důkazech podpořených argumentací a žalovaný je považuje za irrelevantní. Odběr vzorků byl prováděn nejprve na necílovém pozemku a teprve následně na pozemku ošetřeném s tím, že odebrané vzorky byly odebrány do nových nepoužitých plastových sáčků. Použití rukavic a nůžek přítomnost rezidua na dřívě odebraném vzorku nemohlo ovlivnit. Odběru byl navíc přítomen zástupce žalobce Radomír Mádr (jednatel), který byl při odběru poučen a mohl pokládat dotazy či námitky, které neuplatnil.
7. Zákon o rostlinolékařského péči nespécifikuje, jakým způsobem k zasažení necílové plochy může dojít, zda úletem postřikové kapaliny, odparem v souvislosti s prováděnou aplikací s ohledem na povětrnostní podmínky v době aplikace (teplotu vzduchu, směr a rychlost větru) a nastavení pracovního režimu používaného profesionálního zařízení pro aplikaci přípravků. Výklad žalobce, že je odpovědný pouze za přímý postřik, je dle žalovaného rigidně doslovný a popírá smysl a účel zákona.
8. Metodický pokyn č. SPOR/1/2010 byl zrušen již v roce 2016. Dle žalovaného není vhodné, aby byl metodický pokyn součástí spisového materiálu a aby byl veřejně dostupný, neboť adresáti výkonu státní správy by se mohli přizpůsobit tomu, jakým způsobem je stanoven výběr místa odběru vzorků a další okolnosti, které mohou mít vliv na dodržení smyslu provádění kontrol. Žalobcem odkazované usnesení ze dne 22. 1. 2015 se týkalo jiného subjektu a jiných okolností a jeho závěry nelze automaticky vztáhnout na nynější věc.
9. Mezi podklady pro vydání rozhodnutí nejsou zařazeny informace o účinných látkách aplikovaných prostředků ani informace o jejich působení, neboť tyto informace úřední osoby využívají v rámci své odbornosti při vyhodnocování výsledků analýz vzorků. Jelikož použité účinné látky neobsahují žádné těkavé látky, lze riziko odparu na vzduchu vyloučit.
10. V replice žalobce setrvává na své argumentaci. Pokud žalovaný tvrdí, že byl dodržen postup dle aktuálního metodického pokynu, měl předložit do řízení aktuální metodický pokyn. Dle žalobce nelze vyloučit kontaminaci vzorků s ohledem na nedostatečně popsany průběh odběru vzorků. Řádné provedení odběru vzorků nepochybně je relevantní. Dle výslovného znění zákona se lze dopustit přestupku pouze „při aplikaci“. Pokud správní orgány argumentovaly a svá rozhodnutí opíraly o konkrétní dokumenty, měly tyto dokumenty být v jednacím jazyce obsaženy ve spisovém materiálu.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména

16/2025

§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Zdejší soud rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.

12. Žaloba **není** důvodná.
13. Ze správního spisu vyplývá, že správní orgán prvního stupně obdržel od vlastníků pozemku sousedícího se žalobcem obhospodařovaným pozemkem dne 30. 5. 2023 podnět týkající se možného zasažení rostlin v zahradě při aplikaci přípravků na ochranu rostlin.
14. Dne 31. 5. 2023 byla se žalobcem zahájena kontrola. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že žalobce dne 29. 5. 2023 aplikoval vlastním zařízením na ochranu ječmene jarního mimo jiné přípravky Delaro a Starpro. Dne 31. 5. 2023 byly rovněž za přítomnosti jednatele žalobce odebrány vzorky.
15. Dle protokolu o odběru vzorků byly odebrány vzorky biologického materiálu na pozemku p. č. X v k. ú. B. u O. (tj. zasažený pozemek podatelů podnětu), a to nejprve ve vzdálenější oblasti od hranice s pozemkem, na němž žalobce provedl aplikaci (vzorek č. 1), a poté při hranici pozemků (vzorek č. 2). Dále byl odebrán biologický materiál v místě, kde žalobce aplikaci prováděl (tj. přímo na poli, vzorek č. 3). Přílohou protokolu je fotodokumentace a fotomapa, na níž je každá z oblastí odběru vzorků vyšrafována. V protokolu je uveden čas odběru vzorků a informace, že odběr vzorku byl proveden zahradnickými nůžkami za použití jednorázových gumových rukavic do nových nepoužitých plastových sáčků. V závěru je uvedeno, že osoba přítomná odběru vzorku byla vzorkovatelem seznámena s postupem odběru vzorku a protokolem o odběru vzorku včetně jeho příloh dne 31. 5. 2023 a toto stvrzuje svým podpisem. Protokol je podepsán jednatelem žalobce.
16. Součástí spisu je dále protokol ze dne 26. 6. 2023 o zkouškách odebraných vzorků provedených v akreditované laboratoři. Podle protokolu byly vzorky ke zkouškám přijaty dne 1. 6. 2023. Dle protokolu bylo ve vzorku č. 2 zjištěno reziduum prothioconazole-dest v množství 0,017 mg/kg a reziduum tebuconazole v množství 0,011 mg/kg. Z dalších podkladů správního spisu vyplývá, že se jedná o rezidua účinných látek přípravků Delaro a Starpro.
17. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že účinné látky prothioconazole a tebuconazole jsou systémově působící účinné látky ze skupiny azolů. Po aplikaci rychle pronikají do vodivých pletiv a jsou akropetálně transportovány i do těch částí rostlin, které postřikem nebyly přímo zasaženy. Nachází se tedy uvnitř rostliny a manipulace se vzorky nemá na výsledky analýzy vliv. I přesto jsou standardně odebrány nejdříve vzorky na zasaženém pozemku a následně na ošetřeném za použití jednorázových rukavic, které jsou u každého vzorku použity jednou a očištěny nůžkami. Dle veřejně dostupných informací k účinné látce prothioconazole a jeho metabolitu (prothioconazole-desthio) je těkání nepravděpodobné, protože nebyly zjištěny žádné těkavé látky. Zasažení odparem lze proto vyloučit.
18. Podle § 49 odst. 1 písm. b) zákona o rostlinolékařské péči *při aplikaci přípravků nesmí být zasaženy rostliny a plochy mimo cílovou plochu, na níž se provádí aplikace.*
19. Co se týče výkladu uvedeného ustanovení, zdejší soud se zcela ztotožňuje se žalovaným v tom, že zákon nespécifikuje, jakým způsobem může k zasažení mimo cílovou plochu dojít. Není proto rozhodné, zda se tak stane úletem postřikové kapaliny nebo odparem v souvislosti s prováděnou aplikací s ohledem na povětrnostní podmínky v době aplikace

16/2025

[teplota, vztlínání (evaporace) vzduchu, směr a rychlost větru], nastavení pracovního režimu používaného profesionálního zařízení atd. Pro porušení dané povinnosti je podstatné toliko to, že k zásahu dojde *při aplikaci*, tj. v bezprostřední příčinné souvislosti s činností spočívající v aplikaci. Ta je dle zdejšího soudu dána jak v případě úletu, tak v případě odparu. V každém případě má uživatel přípravku povinnost přípravek aplikovat pouze takovým způsobem a za takových povětrnostních podmínek, aby zasažení rostlin a ploch mimo cílovou plochu vyloučil.

20. Výklad žalobce je v tomto světle skutečně nepřipustně restriktivní a jdoucí proti smyslu a účelu zákona, kterým je primárně ochrana životního prostředí mimo cílové plochy aplikace. Ve shodě se žalovaným lze konstatovat, že podstatou nynější věci není posouzení vlastností účinných látek použitých přípravků a vyloučení možnosti odparu, nýbrž prokázání zasažení rostlin a ploch mimo cílovou plochu v bezprostřední souvislosti s aplikací. Pokud žalobce prováděl aplikaci dne 29. 5. 2023 a přítomnost reziduí účinných látek použitých přípravků byla zjištěna ve vzorcích odebraných ze sousedního pozemku o pouhé dva dny později, lze při absenci jiných zjištěných podstatných okolností bez pochyb konstatovat, že k zasažení došlo *při aplikaci*.
21. Správní orgán prvního stupně následně učinil odbornou úvahu o tom, že zasažení odparem látky prothiconazole lze s ohledem na vlastnosti této látky (nepravděpodobné těkání) vyloučit, což zcela odpovídá následné úvaze žalovaného; k žádnému názorovému posunu nedošlo. Tato úvaha ovšem ze shora uvedených důvodů nemá pro nynější věc rozhodující význam a žalobce ji ani nijak konkrétně nezpochybňuje. Zároveň obecně nepředstavuje vadu řízení, pokud správní orgán svou odbornou úvahu podepře odkazem na odbornou literaturu. Nejedná se totiž o dokument, který by byl přímým skutkovým podkladem projednávané věci (tj. týkal se jednání žalobce) a správní orgány disponují kompetencí činit odborné úvahy vztahující se k oblasti jejich působnosti. Žalobce současně nebyl nijak omezen v tom, aby se proti závěrům správních orgánů relevantně vymezil. Stejně závěry lze vztáhnout i k úvahám správního orgánu prvního stupně stran způsobu působení účinných látek prothiconazole a tebuconazole.
22. Žalovaný naopak pochybil tím, že odkázal na veřejně dostupné údaje o směru větru, podle nichž dne 29. 5. 2023 vítr směřoval od ošetřovaného pozemku žalobce směrem k zasaženému pozemku sousedů, pouze prostřednictvím odkazu na internetové stránky <https://www.e-pocasi.cz/>. Pokud správní orgán čerpá skutkové informace vztahující se k okolnostem spáchání přestupku z veřejně přístupných internetových stránek, je namístě, aby obsah těchto stránek učinil součástí správního spisu. V opačném případě tyto skutečnosti nelze přezkoumat. Tato dílčí vada však nemá v nynější věci vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť údaje o směru větru nejsou nosnými podklady pro závěr o tom, že se žalobce dopustil přestupku.
23. Těmi jsou v nynější věci zejména protokoly o kontrole, protokol o odběru vzorků včetně příloh, protokol o laboratorních zkouškách a dokumenty poskytnuté žalobcem (faktury za nakoupené přípravky, evidence použití přípravků).
24. Se žalobcem se nelze ztotožnit v tom, že žalovaný pouze tvrdí, jak měl odběr vzorků proběhnout, aniž by tato svá tvrzení opíral o jakékoli důkazy ve spise. Odběr vzorků je popsán v protokolu o odběru vzorků, v nichž je uvedeno, kde a jakým způsobem odběr vzorků probíhal. Z protokolu o zkouškách pak vyplývá, že následující den po odběru byly vzorky předány akreditované laboratoři. Konkrétní výhrady žalobce se nesou částečně

16/2025

v absurdním duchu – jednorázové rukavice lze skutečně použít i opakovaně, nicméně, jak plyne již z jejich názvu, jsou určeny k použití jednorázovému. K otázce použití jednorázových rukavic a k otázce mechanismu očištění nůžek pak žalovaný případně uvádí, že vzorky byly odebírány postupně nejprve ve větší vzdálenosti od ošetřené plochy, kde nebyl zjištěn žádný zásah (vzorek 1), poté při hranici s polem (vzorek 2) a následně na poli, kde z povahy věci je zásah největší (vzorek 3). I pokud by kontrolující osoba teoreticky použila jednorázové rukavice opakovaně a nůžky neočistila, kontaminace vzorků je při tomto postupu vyloučena.

25. Další žalobní námitka se týká metodického postupu při odběru vzorků. Obecně platí, že správní orgán je vedle právních předpisů vázán též vlastní správní praxí, pokud se taková praxe vytvořila. Tato praxe může zahrnovat i postup při odběru vzorků stanovený vnitřním předpisem, není-li takový postup konkrétně stanoven právním předpisem. Při odběru vzorků a manipulaci s nimi se tudíž musí správní orgán řídit i vnitřním předpisem. Od takto vytvořené správní praxe se lze odchýlit, avšak zásadně pouze *pro futuro* a z racionálních důvodů. Je totiž zcela v dispozici příslušného orgánu vnitřní předpis změnit anebo nestanovit pravidla žádná, ovšem něco takového může platit vždy pouze do budoucna (srov. obdobně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2007, č. j. 7 Afs 45/2007-251, nebo ze dne 13. 8. 2019, č. j. 7 Afs 368/2018-36).
26. Zdejší soud dále vychází z toho, že správní orgány nemají povinnost účastníka řízení *ex officio* seznamovat s celým obsahem vnitřního předpisu, nýbrž stačí, je-li poučen v rozsahu nezbytném pro zachování všech jeho práv. V případě, že by měl účastník řízení o postupu správních orgánů nějaké pochybnosti, nic mu nebrání požádat o možnost seznámit se s příslušným vnitřním předpisem, což by mu správní orgán měl bez dalšího umožnit (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 15. 9. 2009, č. j. 2 Afs 124/2008-127).
27. Zákonnost správního rozhodnutí, jehož skutkovým podkladem je analýza odebraných vzorků, pak nelze posuzovat skrze imaginární či hypotetické námitky, včetně takových, jež by jen nekonkrétně mířily na hypotetické (možné) porušení pravidel vyplývajících z vnitřního předpisu (metodického postupu), nýbrž jen skrze konkrétní námitky o tom, jak bylo zasaženo do práv žalobce, pokud se nemohl např. ohradit proti postupu a jednání zaměstnanců správního orgánu při odběru vzorků, zda tato okolnost mohla mít vliv na kvalitu či chemické složení zkoumaných vzorků, popřípadě na výsledek řízení. Navíc ne každé porušení pravidel stanovených v metodickém postupu představuje vadu, která může mít vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 7 Afs 278/2014-22).
28. V nynější věci žalobce ve vyjádření k zahájení řízení argumentoval tím, že při odběru vzorků nebyla dodržena konkrétní pravidla metodického postupu č. SPOR/1/2010. I kdyby metodický postup jako interní normativní akt sám o sobě již nebyl použitelný, nemění to dle žalobce nic na skutečnosti, že k zajištění objektivitu a věrohodnosti výsledků analýz je nutné postupovat stejně, neboť kritéria věrohodnosti a objektivitu se nezměnila.
29. Správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že postup odběru vzorků dle metodického postupu č. SPOR/1/2010, který byl v době kontroly u žalobce v roce 2023 již zrušen, nebyl pro inspektory závazný. Proto nelze porovnáváním postupů v něm uvedených dovozovat závěry o tom, že byl odběr vzorků proveden nesprávně. Podle metodického pokynu platného v době provádění kontroly u žalobce, který se týká postupu při šetření podnětu na zasažení necílové plochy v souvislosti s aplikací přípravků na ochranu rostlin,

16/2025

byly odebrané vzorky po označení a uzavření, do doby předání do laboratoře, uskladněny v chladnu a temnu tak, aby nedošlo k jejich znehodnocení.

30. V odvolání žalobce namítal, že žalovaný nemůže ověřit (přezkoumat), zda byl dodržen metodický pokyn, který je pro státní správu závazný, když postup správního orgánu, resp. úředních osob, není dostatečně zachycen v listinách, které tvoří spisový materiál. Byť metodický pokyn byl dle tvrzení správního orgánu prvního stupně již zrušen, jistě není důvod významně snižovat standardy, které byly po několik let nastaveny. Posoudit souladnost postupu správního orgánu s novým metodickým pokynem žalobce nemůže, jelikož správní orgán nový metodický pokyn nespecifikuje ani jeho zásadní pasáže nijak necituje. Argumentace, že zástupce žalobce byl přítomen odběru vzorků, je zcela irelevantní, neboť mu nebyl znám ani aktuální ani dřívější metodický pokyn, nevěděl tak, jak má odběr probíhat, a nevěděl, zda správní orgán postupuje správně.
31. Se žalobcem zdejší soud souhlasí v tom, že je třeba, aby ze spisového materiálu bylo možné zjistit, jak úřední osoby při odběru vzorků postupovaly. Tento požadavek je v nynějším případě splněn. Protokol o odběru vzorku obsahuje údaje o osobách přítomných odběru vzorků, o místu odběru vzorků, číslech odebraných vzorků, označení obalů odebraných vzorků, popis odebraných vzorků – hmotnost, pořadí odběru vzorků, použité pomůcky, datum odběru vzorků, důvod vzorkování, informace o provedení odběru vzorku pro druhé odborné stanovisko a fotodokumentaci místa odběru vzorku a odebraných vzorků. Zástupce žalobce byl přítomný odběru vzorku a svým podpisem potvrdil seznámení s postupem odběru vzorků.
32. Metodický pokyn dopadá podle nesporných vyjádření žalobce a žalovaného na postup při odebrání vzorků. Žalobce však v žalobě nenamítá vůbec žádné konkrétní vady postupu inspektorů při odebrání vzorků. V situaci, kdy jednatel žalobce byl odběru vzorků přítomen a svým podpisem stvrdil, že byl s postupem odběru vzorků seznámen, žalobce nyní netvrdí, které skutečnosti zachycené v protokolu měly nebo mohly mít vliv na výsledky analýzy odebraných vzorků, ani netvrdí, že v protokolu měly být zachyceny jiné skutečnosti, které by měly nebo mohly mít vliv na výsledky analýzy odebraných vzorků.
33. Ve své podstatě žalobce jen prezentuje tvrzení, že kdyby byl obeznámen s obsahem aktuálně platného metodického postupu k odběru vzorků, není vyloučeno, že by odhalil v činnosti inspektorů nějaké vady. To je však jen ryze hypotetická úvaha pracující s východiskem, že „možná“ žalovaný metodický postup nerespektoval. Jak již bylo uvedeno, správní orgány nemají povinnost účastníka řízení v jeho průběhu *ex officio* seznamovat s obsahem vnitřního předpisu (a tedy i metodického postupu), a byť by bylo možné o vhodnosti či nevhodnosti zveřejnění konkrétního metodického postupu polemizovat, v nynější věci nelze přehlédnout, že žalobce podle obsahu správního spisu (a ostatně ani podle jeho žalobní argumentace) neprojevil žádný zájem se s obsahem metodického postupu seznámit. Setrval jen na vyjádření svého přesvědčení, že (být se postupu inspektorů účastnil a nic proti němu nenamítal) postup inspektorů není dostatečně zachycen ve spisovém materiálu a zrušená pravidla by měla být nadále dodržována, neboť kritéria věrohodnosti a objektivity se nezměnila. K tomu zdejší soud uvádí, že skutkový stav je jistě nutné zjistit objektivně na základě věrohodných důkazů. To ovšem neznamená, že tohoto cíle lze dosáhnout výhradně při splnění pravidel dle metodického postupu z roku 2010.
34. Oba správní orgány žalobci vysvětlily, že metodický postup č. SPOR/1/2010 byl zrušen a nahrazen novým metodickým postupem, což shora citovaná judikatura obecně připouští. Za

16/2025

tohoto stavu nemá pro hodnocení nynější věci žádný význam skutečnost, že v minulosti shledal prvostupňový správní orgán v jiné věci vady při odběru vzorků z důvodu nedodržení pravidel tehdy platného metodického postupu. Bylo by proto rovněž nadbytečné provádět důkaz žalobcem odkazovaným usnesení č. j. UKZUZ 006856/2015 ze dne 22. 1. 2015.

V. Závěr a náklady řízení

35. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. září 2025

David Raus v.r.
předseda senátu